

ຫັດສະນີຍະພາບເຂດລຸ່ມເຂື່ອນໄຟຟ້າແຂວງໄຊຍະບູລີທີ່ສະເໜີກໍ່ສ້າງຢູ່ໃນສາຍແມ່ນ້ຳຂອງໃນແຂວງໄຊຍະບູລີພາກເໜືອ ສປປ ລາວ

ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ

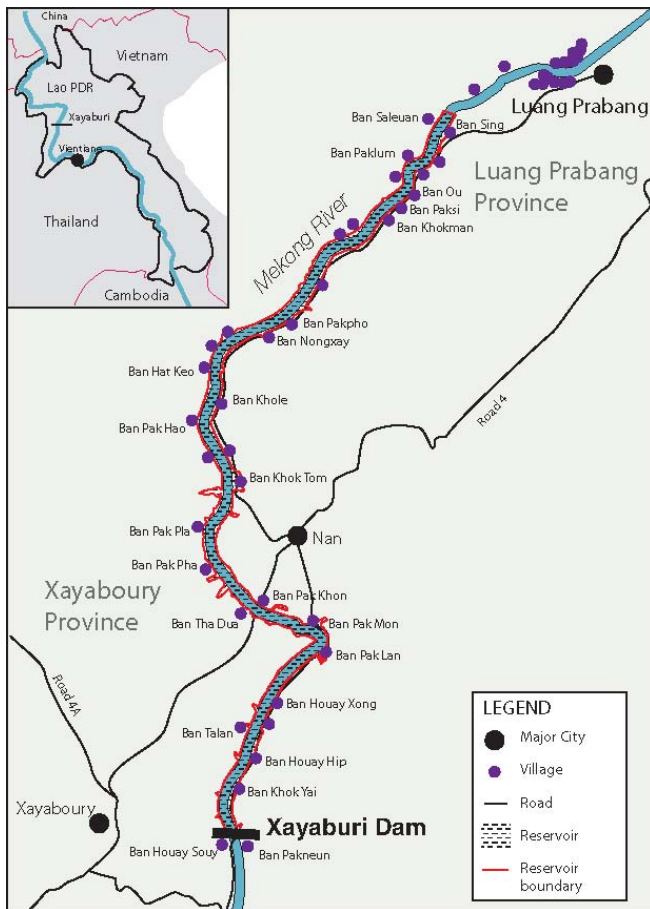
ໄພຄຸກຄາມແມ່ນ້ຳຂອງກຳລັງຈະມາເຖິງ

ຈາກຈຸດທີ່ຕັ້ງຢູ່ບົນຮ່ອມພູໃນສາຍແມ່ນ້ຳຂອງຕອນເໜືອຂອງລາວ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າແຂວງໄຊຍະບູລີທີ່ໄດ້ສະເໜີກໍ່ສ້າງໃນສາຍແມ່ນ້ຳຂອງຕອນເໜືອຢູ່ແຂວງໄຊຍະບູລີແມ່ນໜຶ່ງໃນຈຳນວນ 11 ໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຫັນສະໄໝທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ຮັບການວາງແຜນກໍ່ສ້າງໃນສາຍແມ່ນ້ຳຂອງຕອນລຸ່ມ. ຖ້າເຂື່ອນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງຂຶ້ນມາເວລາໃດກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງຕະຫຼອດການຕໍ່ລະບົບນິເວດແມ່ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດຂອງພົນລະເມືອງນັບເປັນລ້ານ ໆຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດໂດຍອາໄສແມ່ນ້ຳອັນລຳຄ່າສາຍນີ້. ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນກໍ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຍົກຍ້າຍ ປະຊາກອນຫຼາຍກວ່າ 2,100 ຊີວິດ ຊຶ່ງແນ່ນອນຈະສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ປະຊາກອນຫຼາຍກວ່າ 202,000 ຊີວິດ ແລະ ທັງຍັງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊະນິດພັນປາສຳຄັນໃນແມ່ນ້ຳຂອງທີ່ກຳລັງໃກ້ຈະສູນພັນຢູ່ແລ້ວ ເຊັ່ນ ປາບິກນ້ຳຂອງເປັນຕົ້ນ.

ລັກສະນະຮອບວຽນພິເສດຂອງອຸທິກກະໄພປະຈຳປີທີ່ເກີດຈາກສາຍນ້ຳຂອງຕອນລຸ່ມເປັນປັດໃຈສຳຄັນທີ່ຄຳຈູນໃຫ້ແກ່ສາຍພົວພັນ ຫຼື ສາຍເຊື່ອມໂຍງແຫ່ງຊີວິດອິນຊີໃນອານາເຂດກວ້າງຂວາງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ໂດຍສະເພາະໃນປະເທດໄທ, ສປປ ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ສສ ຫວຽດນາມ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນລະບົບແມ່ນ້ຳສາຍສຳຄັນທີ່ສຸດສາຍໜຶ່ງໃນໂລກທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ທັງເປັນແຫຼ່ງອາໄສຊະນິດພັນປານ້ຳຈືດອັນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງໂລກອີກດ້ວຍ. ນອກນັ້ນ, ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນອັນໂດດເດັ່ນແຫຼ່ງນີ້ຍັງສະໜອງລາຍໄດ້ ແລະ ອາຫານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນນັບຫຼາຍລ້ານຊີວິດ ຕະຫຼອດມາ, ແຕ່ມາດຽວນີ້ກໍຕົກຢູ່ໃນສະພາບໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້າແຂວງໄຊຍະບູລີທີ່ໄດ້ສະເໜີກໍ່ສ້າງໃນສາຍນ້ຳຂອງຊຶ່ງເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງຕໍ່ສາຍນ້ຳແຫ່ງນີ້ໄປຕະຫຼອດການໂດຍບໍ່ມີວັນຈະກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມໄດ້.

ຍ້ອນສະພາບທີ່ຕັ້ງຂອງເຂື່ອນຢູ່ໃນແຂວງໄຊຍະບູລີພາກເໜືອຂອງລາວທີ່ເປັນເຂດພູດອຍຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ຄືແນວນີ້, ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ ໃນເວລານີ້ກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະການວາງແຜນກໍ່ສ້າງທີ່ລັກໜ້າໄປໄກທີ່ສຸດໃນບັນດາແຜນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໃນແມ່ນ້ຳຂອງຕອນລຸ່ມທັງໝົດ 11 ແຫ່ງ. ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 2010 ຜ່ານມາ, ແຜນສະເໜີກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີເປັນແຜນກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແຫ່ງທຳອິດໃນແມ່ນ້ຳຂອງທີ່ຈະໄດ້ນຳສະເໜີຂໍອະນຸມັດການກໍ່ສ້າງຈາກລັດຖະບານບັນດາປະເທດໃນເຂດ ພາກພື້ນ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຕັດສິນໃຈໃນລະດັບພາກພື້ນ ທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ “ຂັ້ນຕອນລະບຽບການເຜີຍແຜ່ເປັນທາງການ, ການປຶກສາຫາລື ແລະ ການຕົກລົງ” ໂດຍມີຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງເປັນຜູ້ດຳເນີນການ.

ຖ້າວ່າແຜນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ໄດ້ ຮັບອະນຸມັດ ແລະ ໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງຂຶ້ນມາເວລາໃດ ເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ຈະສ້າງຜົນເສຍຫາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ແກ່ສິ່ງແວດລ້ອມກໍ່ຄືຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ລວມທັງການປະມົງໃນປະເທດ ແລະ ໃນທົ່ວຊຶ່ງເຂດອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງອີກດ້ວຍ. ໂຄງການນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການອົບພະຍົບ ແລະ ຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານຂອງພົນລະເມືອງປະມານ 2,100 ຄົນເປັນຢ່າງໜ້ອຍ ແລະ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ, ລາຍໄດ້ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງປະຊາກອນຫຼາຍກວ່າ 202,000 ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດອ້ອມແອ້ມເຂື່ອນຍ້ອນການສູນເສຍທີ່ດິນກະສິກຳ, ຮົ່ວສວນແຄມຝັ່ງຂອງ, ພື້ນທີ່ເຂົາຄຳໃນແມ່ນ້ຳ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການ ທຳມາຫາກິນດ້ວຍການເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງກໍ່ຄືຜົນຜະລິດຈາກປ່າໄມ້ເຊັ່ນ ດອກກ້ວຍປ່າ, ຫວາຍ ແລະ ພືດຜັກອື່ນໆເປັນຕົ້ນ. ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງຊີວະນາໆພັນໃນແມ່ນ້ຳ ແລະ ການປະມົງອັນເກີດຈາກຜົນກະທົບຂອງເຂື່ອນ ນັ້ນຈະແພ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແນ່ນອນຈະສົ່ງຜົນກະທົບບໍ່ດີຕໍ່ປະຊາຊົນຫຼາຍລ້ານຊີວິດໃນຊຶ່ງເຂດພາກພື້ນ.

ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ

ດ້ວຍຄວາມຍາວ 810 ແມັດຕັດຂ້າມຊ່ອງແຄບແມ່ນ້ຳຂອງຕອນເໜືອ, ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດແກ້ງ ຫຼວງໃນສາຍແມ່ນ້ຳຂອງ ຕອນເໜືອຫ່າງຈາກຕົວເມືອງໄຊຍະບູລີ ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກປະມານ 30 ກິໂລແມັດ. ຄາດວ່າໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າແຫ່ງນີ້ຈະສາມາດ ຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າໄດ້ສູງເຖິງ 1,260 ເມກາວັດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນພະລັງງານສ່ວນໃຫຍ່ປະມານ 95% ຈະຖືກຂາຍສົ່ງອອກໄປຍັງປະເທດໄທ.

ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັບບໍລິສັດແກນນຳ ໃນການພັດທະນາໂຄງການຄືບໍລິສັດ ຊ. ການຊ່າງ ພາບບຣິກ ແຫ່ງປະເທດໄທໃນວັນທີ 4 ພຶດສະພາ 2007. ໃນປະຈຸບັນ ແມ່ນກຳລັງປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບບັນດານັກລົງທຶນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ເຊັ່ນ ລັດຖະບານລາວ, ບໍລິສັດຫຸ້ນສ່ວນຝ່າຍຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າຣາຊະບູລີ (Ratchaburi Electricity Generating Holding Company) ແລະ

ບໍລິສັດອີແກັດແຫ່ງປະເທດໄທ (EGAT International Company). ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ ຈະໃຊ້ເວລາປະມານ 8 ປີ ແລະ ຈະນຳໃຊ້ງົບປະມານເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງທັງໝົດສາມພັນຫ້າຮ້ອຍລ້ານດອນລາສະຫະລັດ (3.5 ຕື້ດອນລາ).

ພາຍຫຼັງເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈແລ້ວ, ຕໍ່ມາໃນເດືອນພະຈິກ 2008 ລັດຖະບານລາວ ກໍ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາຮ່ວມມືກັບບໍລິສັດ ຊ. ການຊ່າງ (Ch. Karnchang), ສ່ວນບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການກໍ່ໄດ້ ນຳສະເໜີເພື່ອຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານລາວ ແລ້ວໃນເດືອນກຸມພາ 2010. ຈາກນັ້ນ, ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2010 ລັດຖະບານລາວກໍ່ໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກ ຄວາມເຂົ້າໃຈເພື່ອສັນຍາຊື້-ຂາຍພະລັງງານໄຟຟ້າກັບອົງການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງປະເທດໄທ(EGAT) ໂດຍທີ່ອົງການດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຊື້ພະລັງງານໄຟຟ້າສູງເຖິງ 1,220 ເມ ກາວັດໃນມູນຄ່າ 2.159 ບາດຕໍ່ໜຶ່ງກິໂລວັດ-ໂມງໂດຍຈະສົ່ງຜ່ານຕາຂ່າຍສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ທີ່ມີຄວາມ ຍາວເຖິງ 200 ກິໂລແມັດ ຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງໄຊຍະບູລີໄປເຖິງ ຈັງຫວັດເລີຍໃນພາກເໜືອຂອງປະເທດໄທ.

ເຖິງວ່າເອກະສານສຳຄັນຂອງໂຄງການ ເຊັ່ນບົດລາຍງານຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການເຜີຍແພ່ ຕໍ່ມວນຊົນໃນວົງກວ້າງກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຄາດວ່າໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ຈະໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານລາວ, ກຳປູເຈຍ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມພາຍໃນເດືອນມີນາ 2011 ນີ້.

ອີງຕາມເນື້ອໃນສັນຍາວ່າ ດ້ວຍ ແມ່ນ້ຳຂອງປີ 1995, ບັນດາປະເທດໃນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ ໄດ້ຮ່ວມກັນປະຕິບັດສົນທິສັນຍາສະບັບໜຶ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸຊັດເຈນ ໃຫ້ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງແຈ້ງການ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງກັບປະເທດເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບໂຄງການ ໃດໆກໍ່ດີທີ່ສະເໜີກໍ່ສ້າງໃນສາຍແມ່ນ້ຳຂອງ. ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 2010, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງໄຊຍະບູລີກາຍເປັນໂຄງການແຫ່ງທຳອິດທີ່ໄດ້ລິເລີ່ມຂະບວນການ PNPC. ບົດລາຍງາຍການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມທາງຍຸດທະສາດ ໄດ້ຮັບເຜີຍ ແພ່ໄປກ່ອນແລ້ວສາມອາທິດນັ້ນໄດ້ສະເໜີແນະນຳ ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ ໃນສາຍນ້ຳຂອງຊຶ່ງໃນນັ້ນລວມທັງເຂື່ອນນ້ຳຂອງ ແຂວງໄຊຍະບູລີຄວນຈະໂຈະໄວ້ໄປເຖິງ 10 ປີ ທັງນີ້ກໍ່ຍ້ອນວ່າເຂື່ອນດັ່ງກ່າວຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມໃນພາກພື້ນ. ເຖິງວ່າບົດລາຍງານຈະໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳສຳຄັນ ຄືແນວນັ້ນກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຜູ້ມີສິດອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈທັງຫຼາຍພ້ອມດ້ວຍ ນັກພັດທະນາເຂື່ອນກໍ່ບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຍັງດຶງດູດເດີນໜ້າ ແລະ ສືບຕໍ່ແຜນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໃນນ້ຳຂອງຢູ່ຕໍ່ໄປ.

ໄພຄຸກຄາມຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ ແລະ ຜະລິດພັນຈາກການປະມົງ

ຖ້າວ່າເຂື່ອນນ້ຳຂອງໄຊຍະບູລີໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ, ເຂື່ອນດັ່ງກ່າວກໍ່ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ທີ່ຢູ່ອາໄສ ຂອງ ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ລະບົບນິເວດແມ່ນ້ຳ ຂອງຕະຫຼອດໄປ ແລະ ນຳເອົາຄວາມສ່ຽງໄພຮ້າຍແຮງ ມາສູ່ຊະນິດພັນຕ່າງໆທີ່ມີ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ອຸດົມສົມບູນໃນແມ່ນ້ຳຂອງ. ຜົນຂອງການປ່ຽນແປງຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຊີວະນາໆພັນອັນເກີດມາຈາກເຂື່ອນຈະເຮັດໃຫ້ຊະນິດພັນປາຢ່າງໜ້ອຍສຸດກໍ່ແມ່ນ 41 ຊະນິດພັນຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນສະພາບສ່ຽງໄພອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ການສູນພັນ.

ເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ຍັງຈະຕັດຂາດເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປາຊະນິດພັນຕ່າງໆຢ່າງໜ້ອຍ 23 ຊະນິດທີ່ຈະເຄື່ອນຍ້າຍຂຶ້ນໄປສູ່ ຕອນເໜືອແມ່ນ້ຳຂອງໃນແຂວງຫຼວງພະບາງຂອງລາວ, ຈັງຫວັດຊຽງຂອງ ແລະ ຊຽງແສນຂອງປະເທດໄທອີກດ້ວຍ. ແມ່ນອນ ວ່າສະພາບການດັ່ງກ່າວຈະເປັນການກົດກັນທຳລາຍວົງຈອນແຫ່ງຊີວິດທີ່ຈຳເປັນກໍ່ຄືການວາງໄຂ່, ການປະສົມພັນ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍໂຕຂອງປາເຫຼົ່ານີ້. ການປົດກັນເຄື່ອນຍ້າຍຕາມລະດູການຂອງຊະນິດພັນຄືແນວນັ້ນສາມາດທີ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ປາບຶກທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງປາແມ່ນ້ຳຂອງສູນພັນໄດ້.

ເຂື່ອນໄຟຟ້າແຫ່ງນີ້ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ລະບົບ ນິເວດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນຂອງແມ່ນ້ຳຂອງຊຶ່ງໃນເວລານີ້ກໍ່ໄດ້ ຮັບຜົນກະທົບຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້າທີ່ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃນແມ່ນ້ຳຂອງຕອນເໜືອຂອງປະເທດຈີນໃນລະດັບໃດໜຶ່ງຢູ່ແລ້ວ ເປັນຕົ້ນວ່າໄຄຫິນ ຊຶ່ງເປັນຜະລິດພັນທີ່ເຄີຍມີມາຂອງທ້ອງຖິ່ນກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍອ່າງເກັບນ້ຳຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ. ໄຄຫິນແມ່ນວັດຊະພຶດ ນ້ຳຈືດທີ່ເປັນອາຫານສຳຄັນຂອງຝູງປາ ແລະ ທັງເປັນອາຫານທີ່ມີຄວາມເປັນເອກະລັກ, ແຊບຊ້ອຍ ແລະ ມີຊີ້ສຽງໂດ່ງດັງ ຂອງຊາວແຂວງຫຼວງພະບາງອີກດ້ວຍ. ໄຄຫິນເປັນແຫຼ່ງລາຍໄດ້ສຳຄັນທີ່ສຸດແຫຼ່ງໜຶ່ງຂອງແມ່ຍິງລາວ ທີ່ອາໄສ ຢູ່ໃກ້ກັບເຂດທີ່ຕັ້ງເຂື່ອນ, ໂດຍສະເພາະໃນຍາມແລ້ງໃນເວລາລະດັບນ້ຳຂອງຫຼຸດລົງ ແລະ ນ້ຳໄສດີຈະເຮັດໃຫ້ໄຄຫິນເຕີບໂຕໄດ້ດີທີ່ສຸດ.

ເຖິງວ່າການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງໃຫ້ແກ່ການປະມົງໃນຂົງເຂດກໍ່ຕາມ, ນັກພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້າກໍ່ ຍັງເມີນເສີຍຕໍ່ຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ຍັງພະຍາຍາມປິດບັງໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຈາກເຂື່ອນ ໂດຍໄດ້ອ້າງວ່າຂັ້ນໄດປາສອງຂັ້ນທີ່ໄດ້ອອກແບບເຂົ້າໃນແຜນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບບໍ່ດີຕໍ່ການປະມົງໃນແມ່ນ້ຳຂອງໄດ້.

ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກັນຍາປີ 2008 ເປັນຕົ້ນມາ ແລະ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາໝູ່ຜ່ານມານີ້, ຢູ່ໃນ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງ (MRC's SEA report), ຄະນະຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ມີຊື່ສຽງໂດງດັງ ດ້ານດ້ານການປະມົງຂອງໂລກ ໄດ້ຍືນຍັນໃຫ້ຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ໜັກແໜ້ນວ່າ ຂັ້ນໄດປາທີ່ນັກພັດທະນາເຂື່ອນໄດ້ອອກແບບເຂົ້າໃນໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ ຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປາໄດ້ ຍ້ອນຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທີ່ມີຂະໜາດກວ້າງໃຫຍ່ຂອງຊີວະນາໆພັນແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊະນິດພັນປາທີ່ມີໃນນ້ຳຂອງ. ເຖິງວ່າໂຄງການໄດ້ອອກແບບເສັ້ນທາງເຄື່ອນຍ້າຍໃຫ້ແກ່ສະເພາະ ປາບາງຊະນິດພັນຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ຕາມ, ແຕ່ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຍັງໄດ້ເຕືອນໄວ້ວ່າ ຂັ້ນໄດປາທີ່ໂຄງການອອກແບບໄວ້ນັ້ນ ຈະບໍ່ສາມາດໃຫ້ຜົນຫຍັງໄດ້ເພາະວ່າຄວາມສູງຂອງເຂື່ອນໃນລະດັບ 32 ແມັດນັ້ນແມ່ນສູງເກີນກວ່າ ລະດັບສູງສຸດທີ່ຂັ້ນໄດປາດັ່ງກ່າວຈະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.

ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີຈະກາຍເປັນເຂື່ອນສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ການປະມົງນ້ຳຈືດ ໃນລະດັບໂລກໂດຍທີ່ເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດປາກໍ່ຄືຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງພືດ ແລະ ປາຊະນິດພັນຕ່າງໆຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງອັນຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການສູນເສຍອັນລຳຄ່າຕໍ່ວິຖີດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງປະຊາກອນ ນັບລ້ານໆຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ.

ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີຈະເປັນໄຟຖຸກຄາມຮ້າຍແຮງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ເຮັດໃຫ້ປາບິກນ້ຳຂອງທີ່ມີເຫຼືອຢູ່ນັ້ນສູນພັນໄປໃນທ້າຍສຸດ

ປະຊາຊົນ ແລະ ວິຖີດຳລົງຊີວິດ

ຈາກສະພາບທີ່ຕັ້ງຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ ທີ່ມີໄລຍະຫ່າງຈາກຕົວເມືອງຫຼວງພະບາງ, ເມືອງມໍລະດົກໂລກ ໄປທາງຕອນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງປະມານ 150 ກິໂລແມັດ, ເຂື່ອນດັ່ງກ່າວຈະສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນຫຼາຍກວ່າ 2,100 ຊີວິດອາໄສຢູ່ໃນຈຳນວນ 10 ບ້ານທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງຫຼວງພະບາງ. ຂອບເຂດອ່າງເກັບນ້ຳເຂື່ອນແຫ່ງ ນີ້ຈະຢຽດຍາວໄປເກືອບເຖິງຕົວເມືອງມໍລະດົກໂລກປະມານ 48 ກິໂລແມັດເທົ່ານັ້ນ. ນອກນັ້ນ, ເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ກໍ່ຍັງຈະສົ່ງຜົນ ກະທົບບໍ່ດີ ໂດຍທາງອ້ອມຕໍ່ຊາວນາ ແລະ ຊາວປະມົງໃນສີ່ເມືອງໃນເຂດອ້ອມແອ້ມໃກ້ຄຽງຢ່າງໜ້ອຍ 202,198 ຊີວິດພ້ອມ ດ້ວຍປະຊາຊົນອີກຈຳນວນນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນທົ່ວເຂດອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ.

ຊາວປະມົງ ແລະ ຊາວນາທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ ໃນເຂດອ່າງເກັບນ້ຳເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ລ້ວນແລ້ວແຕ່ແມ່ນກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ອາໄສທຳມາຫາກິນລ້ຽງຊີບຂອງຕົນດ້ວຍການຫາປາ, ການ ເຮັດນາ, ການເຂົງຄຳໃນແມ່ນ້ຳ, ການເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຈາກປ່າໄມ້ ແລະ ການປູກພືດຜັກເລາະລຽບຕາມແຄມຝັ່ງນ້ຳເປັນ ສ່ວນໃຫຍ່. ຜົນກະທົບຈາກເຂື່ອນທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດການສູນເສຍທີ່ດິນທຳມາຫາກິນ

ແລະ ໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆຈະແມ່ນໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມກໍ່ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ວິຖີຊີວິດ ແລະ ແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດ ອັນເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງຊຸມຊົນເຫຼົ່ານີ້ປ່ຽນແປງໄປຕະຫຼອດການຢ່າງບໍ່ມີວັນຈະກັບຄືນສູ່ ສະພາບເດີມໄດ້.

ການຮ່ວມ ແລະ ເຂົງເອົາຄຳໃນແມ່ນ້ຳຍາມແລ້ງຖືເປັນກິດຈະກຳທີ່ສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຫຼາຍຄົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ເຄີຍຫາເງິນໄດ້ເຖິງ US \$8.50 ຕໍ່ຄົວເຮືອນຕໍ່ມື້. ຖ້າວ່າເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງຂຶ້ນມາກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳນີ້ສິ້ນສຸດລົງໂດຍປະລິຍາຍ ແລະ ບໍ່ມີວັນຈະຟື້ນກັບຄືນມາໄດ້ອີກ.

ເຖິງວ່າເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ຈະມີຜົນກະທົບ ອັນຮ້າຍແຮງແນວໃດກໍ່ດີ, ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດທີ່ມີຜົນກະທົບໃນເບື້ອງລາວ ແລະ ໃນປະເທດໄກ້ຄຽງ ກໍ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ໄດ້ດີ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ນັກພັດທະນາເຂື່ອນກໍ່ຍັງເຜີຍແຜ່ຂ່າວບິດເບືອນຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນລາວທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບບໍ່ດີຈາກເຂື່ອນ ແລະ ທັງຍັງສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ໂອກາດແກ່ປະຊາຊົນ ສະເໜີຄຳຄິດເຫັນຂອງພວກເຂົາໃນບັນຫາຕ່າງໆທີ່ພົວພັນໂດຍກົງກັບຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຖິງວ່າຜົນກະທົບຂອງເຂື່ອນຈະ ຂະຫຍາຍໄປເຖິງປະຊາຊົນໃນເຂດແມ່ນ້ຳຂອງຕອນເໜືອ ແລະ ຕອນລຸ່ມໃນປະເທດໄທ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ຫວຽດນາມກໍ່ຕາມ, ແຕ່ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ບໍ່ຮູ້ຂ່າວຄາວຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ຄາດວ່າຈະມີຈາກເຂື່ອນ.

ສ່ວນປະຊາຊົນໃນເມືອງໄຊຍະບູລີ, ເມືອງນານ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແລະ ເມືອງຈອມເພັດຜູ້ມີທີ່ດິນ ແລະ ບ້ານເຮືອນຈະຖືກນຳ້ຖ້ວມຍ້ອນເຂື່ອນ ກໍ່ຈະໄດ້ຍົກຍ້າຍ ແລະ ຈະມີຄວາມກັງວົນຕໍ່ອະນາຄົດຂອງຕົນ ຍ້ອນປະຫວັດບັນຫາຂອງການພັດທະນາເຂື່ອນຂອງລາວ. ໃນຊ່ວງໄລຍະ 15 ປີ, ຄົວເຮືອນຈຳນວນໜຶ່ງໃນເມືອງນານ (Nam) ຈະໄດ້ຍົກຍ້າຍບ້ານເຮືອນຂອງຕົນເຖິງ 4 ຄັ້ງພາຍຫຼັງທີ່ ໄດ້ຍົກຍ້າຍຄັ້ງທຳອິດຈາກເຂດເນີນສູງລົງໄປຢູ່ເຂດທີ່ງ່າຍ, ຈາກນັ້ນກໍ່ຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານອີກສອງຄັ້ງຍ້ອນນ້ຳຖ້ວມໂດຍປາດສາຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອຈະພົບກັບຄວາມສິ້ນຫວັງໃນອະນາຄົດຂອງຕົນເອງ. ໂຄງການຍົກຍ້າຍທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ຂາດການຄ້າປະກັນ, ການເມີນເສີຍຕໍ່ຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນທາງເລືອກກ່ຽວກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຖືກຍົກຍ້າຍ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເປັນບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນປົກກະຕິໃນລາວ.

ຍ້ອນບັນຫາຂາດຄວາມສາມາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ການຂາດຈິດສຳນຶກດ້ານການເມືອງເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເພື່ອບັນລຸພັນທະດ້ານການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມຂັ້ນຕ່ຳສຸດທີ່ກຳລັງເປັນບັນຫາພື້ນເດັ່ນທີ່ສຸດຢູ່ໃນລາວໃນເວລານີ້ເປັນສາຍເຫດທີ່ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຊາວແຂວງໄຊຍະບູລີເກືອບທັງໝົດຈະຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນຊາຕາກຳອັນດຽວກັນກັບປະຊາຊົນລາວຜູ້ອື່ນໆທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບອັນເຈັບປວດຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້າແຫ່ງອື່ນໆໃນລາວມາກ່ອນແລ້ວ.

ການສູນເສຍຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່, ຜົນປະໂຫຍດຂອງກຸ່ມຄົນສ່ວນໜ້ອຍ

ລັດຖະບານລາວກຳລັງຫຼົງໄຫຼ ແລະ ໄຜ່ຜັນວ່າເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີແຫ່ງນີ້ຈະກາຍເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບອັນມະ ຫາສານໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ

ເຊື່ອວ່າຈະເປັນປັດໃຈ ຊ່ວຍດຶງດູດເອົາການລົງທຶນ ຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ເຕີບໂຕສູງຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຫດຜົນທີ່ກ່າວ ມານີ້ ເປັນເຫດຜົນທີ່ຜິດພາດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດ. ລັດຖະບານລາວກໍາລັງລືມໄປວ່າ ໄລຍະຜ່ານມາເທົ່າ ທຸກວັນນີ້ຜະລິດພັນດ້ານການປະມົງອັນອຸດົມສົມບູນ ສູງສົ່ງຂອງແມ່ນ້ຳຂອງແຫ່ງນີ້ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ຊັບສິນທາງດ້ານວັດທະນະທຳໃຫ້ແກ່ ລາວ ແລະ ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນແຫ່ງນີ້ມາແລ້ວ ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໂດຍບໍ່ສາມາດຄະນານັບໄດ້. ຊີວະ ນາໆພັນອັນລ້ຳຄ່າໃນແມ່ນ້ຳຂອງແຫ່ງນີ້ເຄີຍເປັນອູ່ ເຂົ້າອູ່ປາ, ສະໜອງສະບຽງອາຫານທີ່ມີຄ່າຢ່າງພຽງພໍ ໃຫ້ປະຊາຊົນ, ເຮັດໃຫ້ທິດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ສະໜອງນ້ຳຊົນລະປະທານແກ່ການຜະລິດ ກະສິກຳຂອງປະຊາຊົນຕະຫຼອດມາຫຼາຍຊົ່ວຄົນ. ຊັບພະຍາກອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນຊັບພະ ຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີຢູ່ຕະຫຼອດການໂດຍບໍ່ໄດ້ຊື້ ໄດ້ຫາກັນ, ແຕ່ຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂອງ ຊັບພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບ ຄວາມອຸດົມສົມ ບູນຂອງລະບົບແມ່ນ້ຳເປັນຕົ້ນຕໍ.

ຈາກຄວາມຫຼົ້ມເຫຼວຂອງໂຄງການທີ່ບໍ່ຈັດສັນຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍຈິງ ຂອງເຂື່ອນທີ່ຕິດພັນກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົດແທນ ແກ່ຜົນເສຍຫາຍ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ຈະເກີດມີແກ່ປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍລ້ານຄົນ ແລະ ແຜນງານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ ມີຄວາມ ຈຳເປັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຊົດເຊີຍຜົນເສຍຫາຍ ເຫຼົ່ານີ້ເປັນການບົ່ງບອກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບົກພ່ອງຂ ອງໂຄງການ ທີ່ບໍ່ພິຈາລະນາເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ແທ້ຈິງ ທັງໝົດຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ.

ນອກນັ້ນ, ກໍຍັງເຫັນໄດ້ວ່າການກະຈາຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຜົນປະ ໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ເຂື່ອນໄຟຟ້າແຫ່ງນີ້ຈະບໍ່ມີ ຄວາມສະເໝີພາບກັນລະຫວ່າງປະຊາຊົນ ແລະ ປະເທດຕ່າງໆໃນຂົງເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ. ຜົນກະທົບ

ຂອງເຂື່ອນຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນຜູ້ ທີ່ດຳລົງຊີວິດໂດຍອາໄສຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຈາກແມ່ນ້ຳໃນລະດັບຫຼາຍໜ້ອຍແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ໂດຍ ລວມແລ້ວກໍຍັງສົ່ງຜົນກະທົບບໍ່ດີຕໍ່ເຂດພື້ນທີ່ໆ ຍັງມີລະດັບຄວາມທຸກຍາກສູງ. ສຸດທ້າຍ, ບັນຫານີ້ຈະ ເປັນໄພຄຸກຄາມຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວເພື່ອບັນ ລຸເປົ້າໝາຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ເປົ້າ ໝາຍ ພັດທະນາແຫ່ງສະຫະສະວັດ

ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດໃນແຂວງ ໄຊຍະບູລີ

ແຂວງໄຊຍະບູລີເປັນແຂວງທີ່ມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງ ທາງ ດ້ານພູມສັນຖານທີ່ຕັ້ງທີ່ມີພື້ນຜິວບໍ່ຮາບພຽງອັນເຕັມ ໄປດ້ວຍ ພູ ຝາ ແລະ ສວນດອກໄມ້ທຳມະຊາດ ສົດສວຍງົດງາມ ພ້ອມດ້ວຍເທດສະການບຸນຊ້າງ ແລະ ເປັນແຂວງທີ່ມີທ່າແຮງສູງໃນດ້ານການທ່ອງ ທ່ຽວທຳມະຊາດ. ໃກ້ກັບທີ່ຕັ້ງໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ ຍັງມີຖ້ຳນ້ອຍຝາແດງທຳມະຊາດ ທີ່ສວຍສົດງົດງາມ, ມີຮອຍແກະສະຫຼັກຂີດຂຽນດ້ວຍສີມີສະໄໝບູຮານ ປະດັບຢູ່ບົນຝາຖ້ຳອັນສ້າງຄວາມປະທັບໃຈ ແລະ ດຶງດູດເອົາປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນຈຳນວນມາກມາຍເຂົ້າ ໄປທ່ຽວຊົມຢ້ຽມຢາມຢູ່ເປັນປະຈຳ. ການທ່ອງທ່ຽວ ທາງເຮືອຕາມສາຍນ້ຳຂອງທຳມະຊາດໃນຊ່ວງໄລຍະ ນີ້ແມ່ນສ່ວນປະກອບໜຶ່ງຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ກຳລັງ ເປັນທີ່ນິຍົມຊົມຊອບກັນຢ່າງແພ່ຫຼາຍ. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະກຳຂອງເຂື່ອນຈະສົ່ງຜົນ ກະທົບເຮັດໃຫ້ທິວທັດທີ່ສົດສວຍງົດງາມເໝືອນດັ່ງ ຮູບແຕ້ມ ແລະ ມໍລະດົກທາງທຳມະຊາດ ແລະ ວັດ ທະນະທຳອັນລ້ຳຄ່າຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີປ່ຽນແປງ ໄປຕະຫຼອດການ.

ສາຍນໍ້າຂອງຕອນເໜືອຂອງລາວ

ເຂື່ອນໄຟຟ້າທີ່ນອນຢູ່ໃນແຜນການກໍ່ສ້າງໃນສາຍແມ່ນໍ້າຂອງ ແຕ່ເໜືອເຖິງໃຕ້ລວມທັງໝົດມີ 11 ແຫ່ງ. ສໍາລັບເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີແມ່ນໜຶ່ງໃນຈໍານວນໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເຂື່ອນພະລັງງານໄຟຟ້າ 6 ແຫ່ງທີ່ສະເໜີກໍ່ສ້າງຕາມສາຍແມ່ນໍ້າຂອງໃນໄລຍະຄວາມຍາວ 1,100 ກິໂລແມັດນັບຕັ້ງແຕ່ ຈັງຫວັດຊຽງແສນພາກເໜືອຂອງປະເທດໄທ ຍາວຢຽດລົງໄປ ຈົນເຖິງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນຂອງລາວ. ເປັນທີ່ຮູ້ກັນທົ່ວ ໄປວ່າສາຍນໍ້າຂອງໃນຊ່ວງໄລຍະນີ້ເປັນຊ່ວງທີ່ມີຮ່ອມພູຜາ ຄົດລົງ ແລະ ສູງຊັນ. ລັກສະນະການໄຫຼໂຕນແຮງ ແລະ ໄວ ຂອງນໍ້າຂອງໃນເຂດນີ້ຈະສາມາດຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ໄດ້ເກືອບເຖິງ 7,000 ເມກາວັດ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້າສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຜະລິດຂຶ້ນມາກໍ່ຈະຂາຍສົ່ງອອກໄປຍັງປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ. ພະລັງນໍ້າທີ່ໄຫຼໂຕນດ້ວຍຄວາມແຮງ ແລະ ໄວໃນແມ່ນໍ້າຂອງຕອນເໜືອຂອງລາວນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດແກ່ເຂດພາກພື້ນດ້ວຍການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການປັບປຸງການເດີນເຮືອຕາມລໍາແມ່ ນໍ້າຂອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເບື້ອງຫຼັງຄວາມເປັນຈິງຂອງໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນອະນາຄົດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມືດມົວ. ຈາກການເຮັດໃຫ້ສາຍນໍ້າຂອງຕອນເໜືອ ແລະ ຕອນລຸ່ມຖືກຕັດແຍກອອກຈາກກັນ, ເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຂອງ ທັງ 6 ແຫ່ງ ທາງຕອນເໜືອຂອງລາວຈະເຮັດໃຫ້ລະບົບນິເວດ ນໍ້າເກີດການປ່ຽນແປງໄປຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຢ່າງບໍ່ເຄີຍມີມາ.

ບົດລາຍງານການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມໃນແງ່ຍຸດທະສາດຂອງອົງການແມ່ນໍ້າຂອງທີ່ໄດ້ນໍາອອກເຜີຍແພ່ໃນເດືອນຕຸລາ 2010 ຜ່ານມານັ້ນ ໄດ້ລະບຸໃຫ້ເຫັນວ່າສາຍນໍ້າຂອງຊ່ວງຕອນເໜືອຂອງລາວປະມານ 80% ຈະກາຍເປັນອ່າງເກັບນໍ້າໃນແຕ່ລະໄລຍະຕາມລໍາດັບທີ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ຮົ່ວສວນແຄມທ່າທີ່ມີຄ່າຖືກນໍ້າຖ້ວມຂັງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ບົດລາຍງານຍັງໄດ້ລະບຸວ່າເຂດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວຈະກາຍເປັນພື້ນທີ່ເຊື່ອມໂຊມຢ່າງຮ້າຍແຮງຍ້ອນຜົນກະທົບທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາຕໍ່ການປະສົມພັນປາ ແລະ ພື້ນທີ່ວາງໄຂ່ທີ່ຈໍາເປັນໃຫ້ແກ່ວົງຈອນການປະມົງ. ບັນຫານີ້ ຈະເຫັນໄດ້ຈາກການສູນເສຍການຈັບປາທໍາມະຊາດຄາດວ່າຈະມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 270,000 ຫາ 600,000 ໂຕນຕໍ່ປີ, ຊຶ່ງທຽບເທົ່າກັບການສູນເສຍທາດອາຫານບໍາລຸງຮ່າງກາຍທີ່ໄດ້ຈາກຜະລິດພັນສັດທັງໝົດໃນລາວປະຈຸບັນເຖິງ 60%. ໃນເມື່ອວ່າລະດັບຜົນກະທົບ ໂດຍກົງຕໍ່ລະບົບນິເວດ ແລະ ຄວາມຢູ່ດີກິນດີຂອງປະຊາຊົນມີສູງຄືແນວນັ້ນ, ເຫັນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ເຂື່ອນເຫຼົ່ານີ້ຈະປະກອບ ສ່ວນແກ່ການພັດທະນາຂອງພາກພື້ນ, ແຕ່ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຂອງບັນດາປະເທດໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ການປັບປຸງສຸຂະພາບ, ອາຫານ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນພາກພື້ນແຫ່ງນີ້ປະສົບກັບ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຂຶ້ນ.

ບົດບາດຂອງປະເທດໄທຕໍ່ເຂື່ອນນໍ້າ

ຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ

ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີແຫ່ງນີ້ຈະມີຂັ້ນຫຼື ບໍ່ນັ້ນມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ນໍາທີ່ມີສິດອໍານາດຢູ່ໃນກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍລິສັດຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ EGAT ແຫ່ງປະເທດໄທ ທີ່ເປັນຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍໃນ ການນໍາໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າຈາກເຂື່ອນແຫ່ງນີ້. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍ່ຍັງມີບໍລິສັດ ຊ.ການຈາງ (Ch Karnchang) ຊຶ່ງ ແມ່ນບໍລິສັດ ກໍ່ສ້າງເພື່ອການຄ້າໃຫຍ່ອັນດັບສອງຂອງປະເທດໄທທີ່ເປັນແກນນໍາໃນການພັດທະນາໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າແຫ່ງນີ້ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຍັງມີທະນາຄານກະສິກອນ, ທະນາຄານບາງກອກ, ທະນາຄານກຸງໄທ ແລະ ທະນາຄານໄທພານິດ ເປັນຜູ້ສະແດງເຈດຈໍານົງໃນການສະໜອງທຶນກໍ່ສ້າງໃຫ້ເຖິງວ່າໂຄງການຈະບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງເງື່ອນໄຂທີ່ເປັນພັນທະ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນຕໍ່ສັງຄົມຂອງບັນດາທະນາຄານເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຕາມ.

ປະເທດໄທໃນຖານະທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາທ່າແຮງພະລັງງານນໍ້າພາຍໃນປະເທດຂອງຕົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍມາກ່ອນແລ້ວນັ້ນ ໄດ້ປະສົບກັບບັນຫາການຕໍ່ຕ້ານຢ່າງໜັກໃນການທີ່ຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍໂຄງການພັດທະນາພະລັງງານນໍ້າໃນປະເທດຂອງຕົນຕໍ່ໄປຍ້ອນປະຫວັດອັນບໍ່ດີໃນການພັດທະນາໂຄງການຜ່ານມາເຊັ່ນ ໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນປາກມູນເປັນຕົ້ນ. ສະນັ້ນ, ຈິ່ງຫັນທິດຊອກຫາຊ່ອງທາງນໍາເຂົ້າພະລັງງານໄຟຟ້າຈາກປະເທດເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງຂອງຕົນໂດຍສະເພາະຈາກປະເທດທີ່ມີອົງກອນສັງຄົມຍັງອ່ອນນ້ອຍບໍ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ມີສິດທີ່ຈະຕ້ານການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄດ້. ກຸ່ມອົງກອນສັງຄົມຂອງປະເທດໄທໄດ້ ຕັ້ງກະທູ້ຖາມຕໍ່ແຜນການພັດທະນາພະລັງງານຂອງໄທທີ່ມີແຜນພັດທະນາສົ່ງເສີມໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ແຫ່ງໃໝ່ຫຼາຍແຫ່ງເຊັ່ນສະຖານີຜະລິດພະລັງງານເຊື້ອໄຟຈາກຖ່ານຫີນ ແລະ ອາຍແກັດສ. ອົງກອນສັງຄົມໄດ້ສະຫຼຸບໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານໄຟຟ້າໃນອະນາຄົດຂອງໄທໄດ້ປະເມີນຄ່າໄວ້ສູງເກີນຄວາມເປັນຈິງ. ເພາະສະນັ້ນ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນດ້ານປະລິມານປະສິດທິພາບພະລັງງານ, ພະລັງງານທົດແທນໄດ້ ແລະ ທາງເລືອກໃນການກະຈາຍພະລັງງານໃນ ປະເທດໄທເປັນປັດໃຈສໍາຄັນ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ຖ້າຫາກວ່າຈະສືບຕໍ່ປະຕິຮູບວິທີການປະຕິບັດການວາງແຜນດ້ານພະລັງງານ.

ການປົກຮັກສາຖ້ຳຄອງອະນາຄົດແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳແຫ່ງສາຍໂລຫິດ

ເປັນທີ່ຄາດກັນວ່າຂະບວນການຕັດສິນໃຈໃນລະດັບພາກພື້ນໃນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີໂດຍມີຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງເປັນແກນນຳໜ້າພາທາງນັ້ນ ຈະໄດ້ປະກາດການຕັດສິນໃຈຢ່າງເປັນທາງການໃນຕົ້ນເດືອນມີນາ 2011 ນີ້. ທາງສຽງກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍກໍ່ຄືຄວາມບໍ່ເຫັນດີ ເຫັນພ້ອມໃນໝູ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ອົງກອນຮ່ວມມືກັນເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແມ່ນ້ຳຂອງ, ເຄືອຂ່າຍອົງການຈັດຕັ້ງໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບ ສາກົນ ພ້ອມກັບສຽງວິພາກວິຈານຈາກສ່ວນບຸກຄົນກຳລັງກ້ອງກ້ວາງໄປທົ່ວເຂດພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງແຫ່ງນີ້. ນອກນັ້ນ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມຕ່າງກໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈຢຸດຕິການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນແຫ່ງນີ້ໂດຍທັນທີ ຊຶ່ງ ເປັນການຢຶດໝັ້ນຕໍ່ຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອໂຈະການຕັດສິນໃຈໃດໆທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ແມ່ນ້ຳຂອງໄປໃນໄລຍະສິບປີເປັນຢ່າງໜ້ອຍ. ກະແສການໄຫຼຂອງແມ່ນ້ຳທີ່ປາດສາຈາກສິ່ງກົດກັນໃດໆທັງປວງນັ້ນໝາຍເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມມັ່ງຄັ່ງສົມບູນ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງຄົນໃນຍຸກປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດຕໍ່ໄປ.

ຊ່ອງວ່າງຄວາມຮູ້ ແລະ ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານຄວາມໂປ່ງໃສ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ແລະ ການຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບເປັນການບົ່ງບອກໃຫ້ເຫັນວ່າການຕັດສິນໃຈທີ່ຂາດຄວາມຮອບຮູ້ຄວາມຮອບຄອບ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊາຕາກຳຂອງແມ່ນ້ຳນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈະອະນຸຍາດໃຫ້ກະທຳລົງໄດ້ ແລະ ເຂດພາກພື້ນແຫ່ງນີ້ກໍ່ຈະຕົກຢູ່ໃນ ຄວາມສ່ຽງໄພອັນຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຊັບພະຍາກອນລຳຄ່າທີ່ເອື້ອອຳນວຍຜົນປະໂຫຍດແກ່ປວງຊົນນັບຫຼາຍລ້ານຄົນ. ໃນສະພາບຂອງໂລກທີ່ກຳລັງປະສົບບັນຫາຂາດແຄນສະບຽງອາຫານ ແລະ ນ້ຳໃນເວລານີ້ນັ້ນ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຕັດສິນໃຈໃນພາກພື້ນແຫ່ງນີ້ຈະຕ້ອງຖືເອົາວຽກງານປົກປັກຮັກສາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແບ່ງປັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອັນອຸດົມສົມບູນຮັ່ງມີຈາກສາຍນ້ຳຂອງສາຍນີ້ມາເປັນວຽກງານບຸລິມະສິດອັນດັບຕົ້ນຂອງຕົນ ແທນທີ່ວ່າຈະໄປທຳລາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊັບພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ອົງການນຳສາກົນກຳລັງເຮັດໜ້າທີ່ຫຍັງຢູ່ໃນເວລານີ້?

ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງກອນສະມາຊິກຂອງອົງກອນຮ່ວມເພື່ອ ປົກປັກຮັກສາແມ່ນ້ຳຂອງ, ອົງກອນນຳສາກົນກຳລັງປະຕິບັດພາລະກິດທີ່ເປັນພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຕົນໃນການປູກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ປວງຊົນໃນລະດັບສາກົນ ແລະ ລະດັບພາກພື້ນ ໃຫ້ຊາບເຖິງຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນປົດກັນສາຍນ້ຳສຳຄັນໃນລະດັບໂລກ ແລະ ສະແດງໃຫ້ປວງຊົນ ທັງໂລກເຫັນວ່າການທີ່ຈະບັນລຸຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນເຮົາດ້ານພະລັງງານ ແລະ ນ້ຳນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງມີຫຼາຍທາງເລືອກທີ່ດີ ກວ່າ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງກວ່າການທີ່ຈະໄປປົດກັນແມ່ນ້ຳດ້ວຍການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ.

ສຶກສາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບເຄືອຂ່າຍນຳສາກົນເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ທີ່:

website: www.internationalrivers.org ຫລື www.savethemekong.org